

Danilo Vuksanović

SU KUNG SUL, Radovi na papiru
Galerija Prometej, novembar, 2007.

U svetu umetnosti gde se i dalje svetkuje iskreno i prirodno, nalaze se radovi francuske umetnice korejanskog porekla Su Kung Sul. Njena prva, nadamo se ne i poslednja, izložbena postavka u našoj zemlji, odlikuje se kompilacijom stilova i raznovrsnošću obrade motiva. Ovakav model izraza, razigran i vođen hitrom linijom u skladu sa intenzivnim koloritom retko se može videti. Zašto? Čitava serija crteža izvedenih u raznolikim mešanim tehnikama poseduje osobenost skice, ali i dovoljno bogatstvo likovnih elemenata da se može posmatrati kao autonomno umetničko delo. Kao da se umetnica nalazi na početku stvaralačke karijere. Tačnije, u onom divnom razdoblju gde je svaki motiv podjednako interesantan. Svi znamo za radost i snagu prvine, za neiskvarenost svakog početka. No, Su Kung Sul kao umetnica koja je izborila određeno mesto na evropskoj sceni jedne vrste umetničkog delovanja (one vrste koja neguje manu-elno-klasično likovno izražavanje oslobođeno angažovanog upućivanja u aktuelne probleme savremenog društva sa tehnologijom kao saveznicom), u Novom Sadu prikazuje svojevrsan krossover ekspresionizma intimističke provini-

jencije. Naime, crtež je mahom izvijen sa nepredvidivom linijom koja putuje hodnicima neispitanog duha umetnice. Na crtežima su ovlašno iscrtane kuće, simboli sigurnosti ili bezbrižnog detinjstva. Portreti su lišeni deskriptivne faktografije i celi u karakteru. Glave su iscrtane jednim potezom u nepravilnom krugu, znaku emocije. Sa druge strane, figure u polu sklopčanom letu plove na zaobljenoj površini plave boje, isprane, ka nama, sa jednim otvorenim i jednim zatvorenim okom, blago. Potom su tu imaginarne oči upletene u prikazu grčevitog sna i njegove unutarnje boli. Po strani, životinje kao pratnja u svojstvu igračaka, a odozdo, sa ivice papira motre u nas dečije krupne ribolike oči, i kao da pitaju: Gde nestade nežnost sa kugle zemaljske? Možda ovim ciklusom francuska umetnica nesvesno nastoji da ukaže na pravo postojanja izvorne privatnosti neugrožene ogoljenim vizurama Velikog brata, njegovog prostačkog svakodnevlja kao neminovnosti. Kako god, nasuprot ovim ličnim ispovestima ostvarenim pomoću linija vidimo uzburkani skup boja gde amorfnom i treperavo obličje čoveka srasta sa snoviđenjem, u dobrovoljnom nestajanju. Otuđenom i melaholičnom biću savremenog sveta mnogo toga nedostaje. Akvarelne plohe uviru u ženskim aktovima do onog momenta kada preti opasnost da postanu čiste arabeske, samo tragovi uzburkanih strasti. Linija, ponovo dominira. Su Kung Sul iznova, iz dela u delo, dokazuje da je linija stožer svih likovnih disciplina i da upravo njome želi da uputi poruku posmatraču današnjice zamorenom od agresivnih reklamnih kampanja koje pokušavaju da oplemene bezumnu trku za profitom, skandalima i senzacijom po svaku cenu. Još uvek možemo da biramo.